

Αγίου Λουκά του Ιατρού: Λόγος εις την Μεταμόρφωσιν του Σωτήρος

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Λόγος εις την Μεταμόρφωσιν του Σωτήρος από τον Άγιο Λουκά τον Ιατρό, Αρχιεπίσκοπο Κριμαίας και Συμφερουπόλεως:

«Η μεγάλη γιορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας δίνει την αφορμή να θυμηθούμε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού:

«Ου πιστεύεις ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί εστι; τα ρήματα α εγώ λαλώ υμίν, απ' εμαυτού ου λα-λώ. ο δε πατήρ ο εν εμοί μένων αυτός ποιεί τα έργα. Πι-στεύετέ μοι ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί. ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετέ μοι» (Ιωάν. 14, 10-11).

Μεγάλα και αμέτρητα ήταν τα θαύματα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: με ένα μόνο λόγο του ανέστησε την κόρη του Ιαείρου, του αρχισυναγώγου, τον γιο της χήρας της Ναΐν, ακόμα και τον Λάζαρο, ο οποίος ήταν στον τάφο τέσσερεις ολόκληρες ημέρες. Με ένα λόγο του μόνο επιτίμησε τους ανέμους και τα κύματα της λίμνης Γεννησαρέτ και έγινε απόλυτη γαλήνη. Με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια

χόρτασε πέντε χιλιάδες ανθρώπους, χωρίς γυναίκες και παιδιά, και με τέσσερα ψωμιά τέσσερεις χιλιάδες.

Ας θυμηθούμε πως κάθε μέρα θεράπευε τους ασθενείς, γιατρεύοντας κάθε είδους ασθένεια, έδιωχνε τα πονηρά πνεύματα από τους δαιμονιζομένους. Πως ξαναέδινε την όραση στους τυφλούς και την ακοή στους κουφούς με ένα μόνο άγγιγμά του. Δεν φτάνουν αυτά;

Όλα αυτά όμως δεν ήταν αρκετά για τους ανθρώπους οι οποίοι τον ζήλευαν, για τους ανθρώπους για τους οποίους ο μέγας προφήτης Ησαΐας είπε:

«Ακοή ακούσετε και ου συνήτε, και βλέποντες βλέψετε και ου μη ίδητε. επαχύνθη γαρ η καρδιά του λαού τούτου, και τοις ωσί βαρέως ήκουσαν, και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν, μήποτε ίδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδιά συνώσι και επιστρέψωσι, και ιάσομαι αυτούς» (Ματθ. 13, 14-15).

Σε όλα αυτά, τα οποία όμως δεν ήταν αρκετά για τους βαρήκοους ανθρώπους και με τα συσκοτισμένα μάτια, πρόσθεσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός το μέγα θαύμα της Μεταμορφώσεώς Του στο όρος Θαβώρ. Σ' αυτόν, που έλαμψε με ένα εκθαμβωτικό θείο φως, εμφανίστηκαν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωυσής και ο Ηλίας και προσκύνησαν τον δημιουργό του νόμου. Με φόβο και τρόμο έβλεπαν το θαυμαστό αυτό θέαμα οι εκλεκτοί απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης. Και μετά από τη νεφέλη, που τους σκέπασε, ακούστηκε η φωνή του Θεού:

«Ούτος εστιν ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα. αυτού ακούετε» (Ματθ. 17, 5).

Οι άγιοι απόστολοι κήρυξαν σ' όλο τον κόσμο, ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι «αληθώς, του Πατρός το απαύγασμα».

Ο κόσμος ολόκληρος, όταν το άκουσε, θα έπρεπε να γονατίσει μπροστά στον Κύριο Ιησού Χριστό και να προσκυνήσει τον Αληθινό Υιό του Θεού.

Θα έπρεπε η εμφάνιση στο Θαβώρ των δύο πιο μεγάλων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης και η προσκύνηση του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά την μεταμόρφωσή του, να κλείσει για πάντα τα βδελυρά χείλη των γραμματέων και των φαρισαίων, οι οποίοι μισούσαν τον Κύριο Ιησού και τον θεωρούσαν παραβάτη του νόμου του Μωυσή. Αλλά και μέχρι σήμερα δεν πιστεύουν οι Εβραίοι ότι Αυτός είναι ο Μεσσίας.

Όχι μόνο οι Εβραίοι δεν τον πιστεύουν, αλλά και για πολλούς χριστιανούς όλο και περισσότερο θαμπώνει το θείο φως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ακόμα μικρότερο γίνεται το μικρό ποίμνιο του Χριστού για το οποίο το θείο φως του

Χριστού λάμπει με την ίδια δύναμη με την οποίαν έλαμψε στους αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη τότε στο όρος Θαβώρ.

Όμως να μην απελπιζόμαστε, επειδή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είπε: «Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον. ότι ευδόκησεν ο πατήρ υμών δούναι υμίν την βασιλείαν» (Λκ. 12, 32).

Η απιστία μεταξύ των λαών έλαβε ανησυχητικές διαστάσεις και το φως του Χριστού επισκιάστηκε από το σκοτεινό νέφος της αθεΐας. Σήμερα πιο συχνά από ποτέ ενθυμούμαστε το φοβερό λόγο του Χριστού:

«Πλην ο Υιός του ανθρώπου ελθών άρα ευρήσει την πίστιν επί της γης;» (Λκ. 18, 8).

Να μην απελπιζόμαστε όμως, επειδή Εκείνος, λέγοντας για τα σημεία της δευτέρας παρουσίας του, είπε:

«Αρχομένων δε τούτων γίνεσθαι ανακύψατε και επάρατε τας κεφάλας υμών, διότι εγγίζει η απολύτρωσις υ-μών» (Λκ. 21, 28).

Να είναι, λοιπόν, η ζωή σας τέτοια ώστε την φοβερή ημέρα της Κρίσεως να μπορέσουμε να σηκώσουμε το κεφάλι μας και όχι να το σκύψουμε βαθειά απελπισμένοι. Αμήν».

Πηγή: «Ο ΟΣΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ Ο ΑΣΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (1884-1980)»

Τεύχος 2. ΜΑΪΟΣ- ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2001. Θεσ/νίκη

Έκδοσις: «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»